

ვილაჯ ორი კაცი, რომელთაც ჩემდა სთქვენს აქ არიანა, და მიმინდინა; როგორც მერე აღმოჩნდა, ესენი უფრო-ლოყენებ მესამე კლასის ბუფეტში მოსამსახურენ, რომლებიც ბუფეტის პატრონი გამომგზავნა ჩემდ დასახლებად. დღიანად თუ არა ისინი, მაინც მათგან ერთი ქალს და წვედელ ჩემთვის მისამართულად, ანტონოვის ქალი-ი სადღურზედ წვიდა. ანტონოვის ქალით არ დავრჩენილიყავი 2-4 წუთზედ მგუს ხანს. დამარხდა თუ არა სადღურზედ, ქალი დავი-დასაღურებე მაქნის სკამზედ და თვითონვე შეაჩერა მაქნის გამოყოლილი ტელეგრაფისტი ყარაჯივი, რომელიც იმ საღამოსვე აღრე გავცინა თურმე, და თვითონვე მივე წინასწავს, რომ ყარაჯის წყევლითა იგი თავს საღამომ, როდესაც მე დავი აღიარე გამოვიდ სადღურზედ ჩემს საღამომად, გავივი, რომ ბუფეტის პატრონი საღამომ და აღმოჩენი წყევლითა თავისთან ანტონოვის ქალი და გავცურელებინათ ხმები, ვითომ მე გამეცურელებინათ იგი. ამის გამო მე მომიფიქრა ხანძარს სთვლის მწუხრობი და ვიქცა... დავეცხმარე ამ საქმეში. მწუხრობის თავის მხრივ შემიბნინათ ანტონოვის ქალი, რომელსაც თურმე პასპორტი არა აქვია და დავიანობინა ჩემს წინააღმდეგ ოქმის შედგენაზე. ვითომც გავგზავნა ემუქრებოდა თურმე, ამასთანვე ანტონოვის ქალისათვის ბუფეტის პატრონი აღაოჯგ უტყუარად 13 მანეთი, რომ უფრო ცხელად დათანამებულყო სიძვირის შედგენაზე. ყველა ამის შედეგი იყო ის უფამატიკოლ დაწყოლი სიძვირი ჩემს წინააღმდეგ, ვითომც მე გამეცურელებინათ ქალი; ეს სიძვირი დაწერილი პატრონი მოსიყდეს ანტონოვა ქალი და ანტონოვ შედგენებს სიძვირი ჩემზედ, ამის დაინახებთ შენდღვიდგან: ამაოჯგ და საინდობს სად. ხანძარს ბუფეტის აქეთ შესაძლო კლასის: ერთის ამ ბუფეტში არიანად უნარჯავს, დასხევა 80-90 მანეთად და მერე უარი უთქვამს პატრონი სათათის ფულის გადახდის შესახებ; ნისისი, დღიანად თუ თურმე ყველაფერი წაუშლია საქმე სასამართლოზედ მივიდა, მაგრამ რაკი დათარხნი ცველაფერი წაშლილი აღმოჩნდა, საქმე წაივს ბუფეტის პატრონებზე: ამით გაბრახებულნი სა-

ღრამე და აღაოჯგ დროს ეძებდნენ, რომ როგორც, თუ ქონებრივად ვერ გადახა-რდებოდა ნისია, ფორუკრად მიიქ ცხელ-ენებითა, ისე რომ რამე დღი და დემ წინათ, ეს დროც მალე მოვიდა: ერთხელ ხანძარს ერთი-ორი სასტუმრო მოსაწერს ჩაინდო ერთის და კარგა ლაზთანად მიიწვეს რამე კიდევ სასამართლოზედ მიიწვეს, მაგრამ ამ ხანად პასუხის გეგმა მისივე ბუფეტის პატრონიზე. ახ, ასეთი პირადი ანტონოვი აქვს ერთნაოს ბუფეტის პატრონითა და მთელი თავისი ბრალდება სურს მოა-დოს თავზედ ამ ორს უბრალო კაცს და საბრებლობა იმ გარემოებითა, რომ არც საბრებლობა არ არს აღაოჯგ არც წვედითა პასუხის გაცემს ერთის გარეშე მოსულებითა, არამედ თუ რუსულ-გაზეთში, არამედ ქართულშიცაქი ე. ი. ერთი-ორი მარტებლობის მათის განხილ-ობაში! საეცხოვი ფარხმავია დაწამულია-ნის სხვის თავზედ მოსხვედლა... მაგრამ საყურადღებოა ის გარემოება, — რომ აი-ძალა ეგრეთვე უსათრავი „პრობოვისტი კრაზნოსტის მიზეზარსა“ განა არ შეიძ-ლებოდა მიგზავნა უფრო გავლენიანი და გავრცელებული გაზეთებისათვის თუ თავის მართლების დამტკიცება შეე-ძლო, რატომ არ მიპასიანა ერთ-ერთ ამ გაზეთთაგანს, რომ უფრო ნათელ-მოსი-ლი ყოფილიყო მისი სიბრალე...
დ. ჯანი

ჩემი ახალი ახვები

პანისის ხმობა (თანეთის მხარე). წარსული მარიათმადის 12-ში ახლანდ მარხის უფროსაა პ. ს. ლენინიკი. ინა-ბული ჩემი პანისის: სკოლასთან, შუა სოფელში, მთელი ხეობის ხახვი იყო შეკრებილი დასხვედრა და საჭირო დარგე-ბის მიხედვით. ხალხს საყვედური უფროა მათ შინის გავრცელებულ ქურდობისათ-ვის და დარბაჯ, მოსკოპით ეს საზოგადო-რეულდება. ურჩია ორის მამასახლისის მა-გვიერ ერთი ყოფილი და ცოტადინი მამასახლისი დაღუბნში, რადგანაც უფროსი მამასახლისი არა აკეთებს დრო უნდოდს გააკეთოს რამ, სოფლების ერთი-მეორეზე დამორჩეულობის და თანხარი სამაშა-სახლისი საქმეს გამო ახლანდ ცხენზე ამ-ხვრდებოდა მიდის და მიდის, ხოლო თავ-ისი სახლს-სი არავინა არიანა. იმავე ხალხს კიდევ მოფიქრების და ურთი-ერთ შორის მოლაპარაკების დრო მისიკ და დაინდა, რომ სახლში დაითხოვა.

მეორე ღლით ინახული სკოლა და მამასახლისებს უბრძანა საჭირო შეკეთება სკოლის შენობისა; ინახული აგრეთვე ე-

ღოსია, პურის მღაზია და საზოგადო კან-ცელარია, რომელიც სოფლის ქრითი უფროსად და ახლ ერთი მარხარია არ აკეთებს წყურა.

შემდეგ ტბათანში, თუშების საავა-რაყო მთაში, გავგზავრა და იმ ღამესიკ იქ დარხა. იქედან, უკან დაბრუნებისას, მივიტოვე ტბების სიღრმე და ისინი კარგად შეტუქსა და შეაჩინა; შემდეგ ცოტა ისუშმა და ისეე თანეთისკენ გავიქვავრა.

ბოლოვედ კვირის შემდეგ მოვიდა ახლა ახალი პოეტული და, თუღაშვილი, ხალ-ხში, აღნიღ რჩევა ჩიხინით ორ სამამას-ხლისის ერთად შეერთებზედ აღადგ შე-გინა და გადასვლაში ამ დღის წინს-და-წყვეტილი საქმის რიგობა და სახედამოდ დაბოლოვება. დღი წინათ, მივიტოვე სა-სახლს, რომ წინაღული მარხის უფ-როსებიც ცილიდობდნენ და უბრძოდნენ ხალხს ასევე, მაგრამ ხალხი თანადი-ჩენე ერთი მამასახლისი ვერ მოვიდის და არც გვეყოფა; იმის კი აღარა ფიქ-რადენ, რომ—სამხისა არ იუმა—ფს-ფსანით-ბოტი წუნეს ვერ გავიქვავრა, ხოლო—პრობოვისტი ვარდების გვე-რეთებდნენ და იმისთვის არც ჰყურებია-და და ასე ძლიერ-ლოპით ჩამივადინა ხალ-ხი შეჭრისას ისევ მანა თუღაშვილი, დადინა განაწინა და მოაწერეს ყველამ ხელი. ამ განაწინით—910 პ. უნდა ვი-წეროს მთელმა ხეობამ 364 კომდო, კოლხზე 2 350 კაქედამ 200 პ. მამასა-ხლისს, 300 პ. სოფლის მურხას, 248 პ. ორს იხალს, 60 პ. კანცელარის ქი-რად და 60 მ. „სტროგოსკი“; ინი-რადღ ორივე მამასახლისი უნდა იყოს ის ფული, რომელიც იმ ხანადდ სამაშ-სახლისად შეიჭრებინა, ორივევე შეე-უნდა გიყუნ, ხოლო ინდრადამ ერთი უნდა ამოიბროს.

მანა თუღაშვილმა ესევე წეს-წყობი-ლებიც პირითი თუშეთში დადგინა. ამასვე მამასახლისოა სამათ უფროთა და მათვე ნაირად გამოვირბენ დაწინა.

წულები აქეთ პურისა და სიმინდის მო-საღებად „მარხადღებულ ცოტა არ იყოს მარხიდა. ლეწვის თითქმის მორჩენ, ს-მარხიკ მთელ გაიჭრება; მარხად-იკ ვერ არც ერთისა არ არის გავებული. სიმინ-დის მარხად აქეთი ჩარხ-მღებლები (პირი ღებინა) წინაა ჩქარა გადასწავ-ტიდნენ ხოლმე, მაგრამ წლებიდასწავს ე ვდარხა ვაგვირ, ამაღ მამასახლისე-ბის მოხებითა, ორმა უფრო მორხადლმ-სოფელმა პირი შეჭრა და აქეთ ღებნი-მად აღდარას ვეჭრებენ; მისი სოფლები-დამ კიდე სიმინდ-პური ადვილად ვერ მო-ხევა.

ღვლები ხალხის ცხენების თითქმის

სულ გარეცეს ქისტების და ახლა მღვდელ-დაცეაზედ დადაჯერა. ამ ორიოდ აკეთის წინად დასავსე მომპარის გვერ-დიდამ ცხენი. შეზინდების, მანამ დადაბლა და ბორკლს გაუტყუებლ-ცევი დაიჭარა, როგორც მარხადღული თოვლი. უკან განისკდებს მან ციკად, მაგრამ ევიდას გახდა, აღმასაღები ვა-ცხენებები აღარ ენდნენ. ამ ხულად კიდევ ერთს ფშველს მომპარის ტობა და გა-მარიაონი მასხალისით თავ-გადაღვიკო-ლი დაეცხმენ. ამ თვის პირველ კიციხეში ილიტის მთავიდან აქურდულ ფშველის გარეცეს კიდე ათი ცხენი; უკან პატრონი დადგინა, მაგრამ მგელმა ბატკანი წაიღოს და უკანა დაბრუნდა.

ქიტ-ჩახაში

პანისის

ს. სარიაშვილი. საზოგადო წესის მხარყოლი ზაფხული იყო. ყოველ დღე საცეკაო საღამოები, კონცერტები, წარ-მოადგენები იყო და თანაც მაქის ცირ-კი იყო ყოველ ვეფეში. მარი-ლიც რომ დიდი მხარყოლი-პირიდა იყო, მაგრამ ანთარ მომარაბას არა ვითარი ნაყოფი არ მოუტანია სარეცე-მიშელოაფის. სხგარ მათი დავანე-ბითა, ცირკებმა ქმინეს უბრებში დაეცე-ლიერია და მთლა გაიბახინა: НЕ СТОИТЬ СЕ-ННИИ (ნადამი) თავიხვევას, მაგრამ ეს-ლა ვინაინა თანვე ქნებანი.

წარიდენდნენ დრონი არ შეიძობის, და-იზღადა სარეცეში, წყვიდენ სახეგულ-ლიდ ჩამოსული გარბი, მეგაგარენი, შეუქვდა მესისი გარბი, ტანკო-მანიკ და „პარკი“, სადაც მოიჭირებოდა გვერ-დებ გადამდა, ესლო ერთი ადამიანიც ვეღვარ დაინახავ; მოაღლდა ხალხი, მოაღლდა ზაფხულის სიბოლო და ზამთ-რის ცივმა სიომ დაბერა.

საკეა სარეცეში მთლიან ცხოვრება ჩვეუ-ლებრივ კალაბოში ჩადგება: მომტებუ-ლი ნაწილი იწყებს ქაღალდის თამაშ-ს და ბაჰუსის გუნდრუკის ცეწვას.

ამ ცოტა ხანში ბერი ცილიდამ და-ცეკაო ამ სოფელს. ჩემი პატრონა ხანში, საცეკო მითი დაზუღული ღებნიც გამო-იყურებოდა, ესლო შეიკეკლა. ათწინე ქვის მარხობი; სახლები და როგინა მ-ზარს დაესვენეს, ხოლო ვიჭიანი თავ-გასულბობას არი ეშველა-რა; მთაქეთ ყარ-ხიდან სხვადა-სხვა ხილველობა: ყურძ-ნი, მზალო, ვაშლი, ხაშაშორი, ნენგი და სხვა, მაგრამ თუ თავი მოძოლებული არი ვაჭთ, როგორა სუბამ, დიდხელად და-ბაზლად ხლსქ! მასთან მამ-სიხურად ღე-მიდან ჩემი სანატრული კომისია სადა-თის ბილს მისიქება და კვირში ორჯერ რომ დათავადიეროს ხანხარი, მეტი არ

უნდა, მაგრამ ეს უხერი ბილი საქმეს ამ-ტოვლებს.

4. ნენკისთვის ყარსიდან ვეზით ვეჭვირა უსტოლო მოგზაური მ. კარანი, რომელიც ბერი რამ ვიჭიანი თავის მო-გზაურობის შესახებ. ოამე აქ დღია, მე-ორე დღეს, 5 ნენკისთვის, დღის 10 საათზე გამოვიქვავილიბა და გასწრა ს. კარაუტისისკენ. იქიდან პირდაპირ არ-ზარბოში პირებს წავსდის და შემდეგ ზამთრისისკენ.

რუსეთი

მუშებისა და ხელისმართა დაწინაურება-გაბრებების საქმე ქრახანასა თუ ვაჩი-რკაში და პასუხის-გება ქრახანა-დაბარის პატრონების მოწყობილი და ახალი კანონი.

პასუხისა და, ამ კანონს ნაღვლები მი-ცეკა უკრადობდა ამ საქმის გაბრებების სახმართლში. თითქმის წყურფული უნდაც სასმართლი ამისთანა საქმების გარეცვას.

„ხეობების ადვოკატების“ ეს უნდა. ნახევარი სუბინიონი გულდისი და კიდევ მეტი იმთა ჯიბეში გადადის. რუსეთის გარეცვას ამოხვენ, რომ ამ საქმეებო გარემოებისკენ უნდა მივიდოს როგორ-მეო. ამისთანა საქმეები სასამართლომ უნდა გამოიხის სწრაფად და არ უტყდოს უკრახს.

— ტენკოლოვის საზოგადოება შე-სწირა 10,000 მან. ინიკრ.—ტენკოლოვა მამასახლისი, ხოლო საზოგადოების თანხმდობაზედ არ.—ტენკოლოვა ტრუხ-მანოვა—28,000 მან. საკეთილი სახლის აძაგდა.

— ჰეტიერბურგის ქალაქის საბუკ ჰეტი-ერბი, ბეი დაღლის კერძო კაცია ცე-ლებს.

— ტანკევის დღეობა გინზნისა 20 წელიწადი შეტრულდა მის აქეთ, რაკ მთლია უფლებანი მთავარის გინზნისა-ბისა.

— რუსეთის და მოწველობა შორის ვე-კრბის წარამატებულად და გასაღებრება-დაც; აგრეთვე მინკოლო ვიჭების შესა-წავლად გადწვეტილობა ვიჭების განსა-უფლებოლოდ ქვესუცელი ციმიხის რჩიის ცხენს ხარჯზე.

— ამ დღებში ჰეტიერბურგის ჩამოსულა კონსტანტინოპოლის დაეცეკვლიდნენ, სმ-სახურსტობრეშევიკო ფელდეგანოს სულე-გინის პოლისა ვიჭის ვინისი მე ზორი-ნი, 96 წლის მოხუცი, რომელსაც გული შემოსილი აქვს ჯვარ-მუნდლებითა, მათ შორის ოთხი მუ. გიორგის კარგა აქვს, სვეტოსლანის ოამ გიორგის ზორიან და-სწრების ომებს კაცისაში; იანდერჯიკმ დაღვთიარა ბრძოლაში ერთი თვისადი გამოსობია.

ფელეტო

ფ ე ლ ე ტ ი
(საქარია დაუთო)

XXII
ფელეტო
ფ ე ლ ე ტ ი .

შურის-მიტება, შავი, პნელი გულში ჩამგვარ, თქვენი, ანატოგველი, ჩემის ცუტებითა გაიმსკვლინით; მიამეკით შინი... ელვა-ქვები, გვირგინა-ტეხილი, ჩემსკენ, აქეთ... ოპ, ტარტაროზნი, და მემარხინით!

სად არის მიწა... ჰომა, გინავა და გუ-ჯობებითა ჩემა საინვე სხად გზოვო, თუ არ უნს გულში... აღაღწე ცეკული... გესლ-შემა-ნავითა ზედ დაბაკურე... მავო ეწმავო, მიღამაგეტ უსწკრულად მს-სკრულიში...

მავრამ ავტო ხე... სირცხილი თქვენი, ყველას; ვინც მტვენილი თავის ჩამოყიდობა, მოგწამდავით სიამო-ვნებას ხეს დაეცოვებთ; ხეს ბორაკოსა, ხეს ცო-დებით საესეს... ლემო დაღობებს, ჩემი მატლი არ მოეცემს შეგებს.

სიღამო თქვენიდა, ადამის შოამიმა-ვინოლი ოულდ მოკვდა იგი შურით ევლარ დაე-ხოკეს... დაბა, ის მოკვდა, მაგრამ ნეტად ვამავე ბინა,

იმის მტელი ჩემ ხეხით შორის ბევირ დაეცოვებს. ბ. აბოსპირელი.

ხმელ-მხელი ახვები.

ამ დღებში წაყურებ ერთს გუნდს, რომლის წევრნიც ერთმანეთის ეცდებოდნენ წამიართლებას; თვითთვლს თავისი თავი სხვადა-სხვა სიხელით მოყნებოდა; „მიმართლებითა“ სახელწოდება თვითთვლად ესტობდა, ამ მაგალითად:

„მამასახალი“ — დამინაგების მომხ-რე, ცოლის მტვერ-მტვერევი, რომლის აზრითაც ქმინეს თავისთვლად არასუნ-თქვე „ვაგარაშვილები“ და ამიტომაც იგინი (ქალბერი) ჩაიქვტეკი უნდა იყოსლით.

„სოკოლისტი“ — თავის მოშმის სურლის ამომხდელი, „განგებების“ ცუდების სუ-მარობა, აზრითაც დვეწრ-ჩაგრული გუ-ლის ამოხდა, წაეცუელის წამოყენება, მჭობლის ხელის გამართვა დიდი უკანონო-ბადა...

„დეპუტატი“ — ხალხის მტერი, სახალხო-მართლების მოძულე და მტერი წო-ღების განვიარება-გამოფხიზლების მოწი-ნადაღევი.

„ფეოდალიზმი“ — ყრუ და მუნჯი, „ყოველად ბრჯუღ“, „მუდგებელი“ ყოველ-გვარი წყურფეობის „შეხვედელი“ მშე-მარა, წყურფეობის მტერი, ხელის მტერი, მოკრილო ამინა-მოკრილი.

— ასე და იმეორად... იქნება ესცე „მოდის“ ზალია!

— მავრამ ეს როლის ბრალია, რომ შეიკ-დამო ამ მოკვდავად თუ არა, ტვილი-ბის უსხარკობა, მოქირავენი, ღირბაბი მტვირებლებმა, სურთ იკლდნენ და არ იყოინ, რა სასურვესი მამართონ, რომ უშეიღარ დაჩრქნენ.

— მავრამ მამართონის ცნობებიდან ეტყობუ-

ლობთ, რომ ამის მიზეზის სახლის პატრო-ნის მტერსიკით თავისიანი დაუცვენი-ლობაა; სახლის პატრონის მავრადევი-ოჯახების სახლებს არ აქირაფებენ, — რა ჩემი საქმეა, თუ რომელიცდ ღარბ-დატაკი წყურღეფობაა მავრამ და დახმა-რებაც ეკერებოთო! ძალს ვინ აჯიანდა, — მუშელები მოგვიკოცნებოთ! იმდენს სახი-ლის პატრონისკენ ვიხდელი და ჩემს ნებაზე არ გაგვიკითხოთო! მერე—თუ შერხე-დელი და შერხეწეწეული ხუთ მწერიანი-ოთახი, წყურღელ სა-თ-თორბეტ მანეთად ფსანობს, ამისი რის რა „კანონი“ აქვს?... სახლის პატრონის არ „კანონი“ მო-ქვეყნებას, როგორც მუშელებს, ქალბრის ამ ვინდაც მავრადევი უნდა იყოსლი-„მამანი“ დასტყუებენ; ესეთი ღარბი-როგორ იქნება, რომ თვეში 7—10 მანეთი ჰქონა ვერ გადახადოსო; ქებასა და ე-ლონოა; რამდენიმე ოჯახობა შევიდნენ და საღვდის ერთ ოთახში ერთად მო-თავსდნენ; რა უნდას, თუ ღარბობა სა-დაღამები ჰავრ-წყურღული და შეშინა-ლი სურნი მხარხარაგოსო! ღარბი ხალხი ყვე-ლდობის შეწყველობა, ამასაც ვაუწყებდნენ; თუ ვერ გაუძლია, ავად გახდა—გარბი-ცოლი ღებნილიცა“ ჩაყურების, დაამტკი-ოსო, რომ ის მართლად ღარბობა, და მუქიად ვუწოდებლობო...

— კარგი რევიკა, ვინა მითხველი? გერე დასწავლული და მერე განგურნო?!
უხუჭ-უნუო-ლი.

ბოლო

— ამის წინად მოგახსენით, რომ ზო-გერთი ქალაქის ხმონებში მთავრებუ წა-დინდენ, სურდათ ტვილინი ჩამოგვეტო-დადმურხარა ნუგეში, მაგრამ არ გამოპ-ყავა. ესლო ხმონებმა იმდენად დედაკრე-ბუნა გადაიტყვებეს, რომ მთავრებუ ერთი ჯგერა ხალხი ციკოვანობა, სულ მუნჯე-რად ლაზარკობენ, ჩვენ იმითი ვერა შე-

ვინცა და ამით ჩემი... ამიტომაც ხმონება მისამამ ვერა გაწყურია. მაგრამ ამიტომაც კი მიამეც დიდი მოახდენი-ეწერებთ ჩემებურს მრჯებებს მთავრეს მისაზურთ.

— ტვილინი იბეჭდება ერთ წიგნა-ც „ტვილინის ლიტერატურა“ თანამშრო-მლის **Д. В.**-ის ნაჯღანებით ამ სათა-ვითა: „Прелесть“. ს. სულს რეცენზის აღმწელი განცხადობით ქვითხვევებს, ამ ვინდაც ვერ მოგასტეხთ, რადგან თ-თომ ბრძული „პრელესტეტიკა“ და გაქმე-ვა მოქმედა საჭირო.

ჩანახატები

მე, რაკ ვახსენ ვახსენ, მეც დაიწე-კებ „მურღული“ კარგამინდენტობას და გვაგვიდონ „პირატავი გარბო ფოსა“ მხატვრულად მითხველობა. რადგან რ-აღვლის დროს წამობრებებს ვიყო, შეიძ-ლებოდა კორესპონდენტობაშიც წაყვარო-ბიყო და უნებლოდ ვაწყურეა ვისმე, მაგრამ ვეცდები კი, ფეხები ვიგებობი-ძე.

ყოველ საქმეს თავიდან იწყებენ და მეც თოიდან დაიწყებ „პორტავი გარბოლის ფოთას“ გაცნობას; თხეი და ვინცა ვინცა ვახსენ, მართობის თვე იხეი ვაიდა, რომ სულ განწყვეტილი წიუზე. ჩვენმა „მამებმა“ ეს კარგად იცინა და ქუქები გავიკეთეს. მართლა ჩემი მწვერული ქუქები... თავისთვლად შეიძლება უსიკოლად სიარული, მხო-

ლოდ ქოლვა და „სოღოში“ კი უნდა ექცეოდნენ. ქუქანი სიარული კი შეიძლება უსიკოლად, მაგრამ ენოებში მსხვე-რდელ კი ნავები უზათა: ერთი ალბიმი წყა-ლი ყველა ენობა დას. შოგ ფოთლით არტისობა—მაყავით—ქუქნაშობი და უტყუებოლ დაწვევდელ ფოთლებს ყურ-სი სეგისა.

— დროს ვატარებ ფოთში კარგად მი-ლისა; ამაღლობაში ბუღურის ღამე-ინობენ; „დაბნობადაცა“ სდებენ მი-ნორზე ღარბა-ბუჩისც დავეყი და ბტუნ-ელი სტეკებანი. „ჩრტელოგენტ“—ახლ-გახლობას ყოველმეგერი ვხვებოდა; არტისობა, დღისის სმა და არსიუბა „აბაზანებთან“ ხომ... „ქველი-გაზღობა“ არ არის მიძინე-ბული, ისინიკ მუქიანად არის ქალო-ვანის, ნარღისა და სხვა თამაშობაში.

მამასახლისი

ღლიდ ხანია, რაკ წეს-ტკომის მონათვადა ვამარხალო, მა-გრამ არ იქნა და დღემდინ მესხვერის სახელი დაღობი სათოლი ვერ მიხანეს მისმა გულმეგობრებებმა. აჟ, როგორც იქნა, ამ საქმეს ბოლო მივიღო და ზეს-ტკომის მონათვადა საძღამად დაეწე-და. სათალობი დაწინადაც 1904 წ. ნოლოვების სახელებზე გ. მ—ქს, ს. ზოგადობის მიერ გერე გუტყობებს. ჰ. —მეს და ერთს „ანჯორს“. ამო-ბენ ნათლობის დიდი საზოგადოება და მესტკომინებობა რომ სო-რცხილი არ სქამინ, ქუქნის ტხლ-ეყ-სარმორებდნენ ღარბებს; რადგან თრ-ჯებმა მეუ ამ დღებში მტვირბოს, ხიღების შეს-წავრება ამის დასტყუებობაში; მიანდენ, განათებასსურველი ბაზრის დებუტატებს. ნათლობის დროს წყავრების ამცეკვლად იქნებოდა: ორი ანჯაფი, ნამდელი ახ-

